

Sommerprat Jon Martin og Per Erik

Av Tina Fagerhus Brodal

En er rimelig fersk i kantorjobben. Den andre har vært prest i Bragernes lenge, men går nå inn i nye oppgaver i menigheten. Kirkeposten tok en kaffeprat med Jon Martin og Per Erik, som begge gleder seg til høsten, til tross for at mye fortsatt blir annerledes.

Til tross for god avstand mellom dem, går praten lett. Ferien til Per Erik er akkurat over, og han er derfor opptatt av å vite hvordan kollegaen har det, eller det har blitt vel mye jobbing på han denne sommeren.

- Ja, for jeg vet du har spilt i et stort antall begravelser denne sommeren, sier den påtroppende soknepresten med tydelig bekymring i stemmen.

Jo da, Jon Martin kan bekrefte det, at det har vært mange begravelser, men selv synes han det har gått overraskende greit.

- I dag spilte jeg i min 18. begravelse på få uker. Men nå skal jeg ha ferie neste uke, og det skal bli deilig, smiler han.

- Godt! Responderer Per Erik.

Den ferske soknepresten vet nemlig godt av erfaring at det ikke er bare lett å sette egne grenser når man er fersk i en slik type stilling. Ofte er det vanskelig å si nei, selv om man egentlig vet at det noen ganger er for mye.

- De første årene jeg var prest merket jeg absolutt dette. Jeg ville jo så gjerne. Fortsatt kan det være tilfeller der jeg plutselig har påtatt meg litt for mye, men etter en del år i jobben er jeg nå mer bevisst på at man også må huske og puste, forklarer Per Erik, og legger til:

- Det er jo viktig at vi som stab og som kollegaer er flinke til å se hverandre og til å støtte hverandre, slik at vi kan si fra når det blir for mye for eksempel. Jeg opplever at staben i Bragernes er gode på nettopp dette. Jeg trives i alle fall utrolig godt, og er veldig takknemlig for å nå få gå inn i en ny og spennende stilling i fellesskapet vårt.

Jon Martin nikker bekreftende.

- Jeg er så enig! Jeg trives allerede så godt i menigheten og i staben. Bragernes er et flott sted å være ny og fersk, ler han.

20. september blir Jon Martin vigslet til kantor i Bragernes kirke. Dette er noe han gleder seg veldig til.

- Dette med vigsling er noe som har vokst fram i meg. Det kjennes fint og riktig, forklarer den unge organisten (snart kantoren), og forsøker å forklare:

- Jeg blir jo vigslet inn i en tjeneste, og det er stort og på mange måter litt overveldende.

Han får full støtte av Per Erik, som mener man slett ikke skal være redd for å snakke om kall i denne sammenheng.

- Ved å bli kantor går man inn i en helt sentral stilling

i kirken. En slik dag (vigslingen) løfter fram musikken og kantortjenesten sin plass i gudstjenesten og i menigheten. Det er biskopen som foretar vigslingen, og det er en minnerik dag. Jeg ønsker Jon Martin en gledens dag, en dag han alltid vil huske og som gir han trygghet i den oppgaven han går inn i, understreker den ferske soknepresten.

Selv husker Per Erik svært godt sin egen ordinasjonsdag i Furnes kirke i Hamar, av biskop Rosemarie Køhn.

- Ja, absolutt! Dette er en dag jeg alltid kommer til å ha med meg. Jeg ble ordinert i min hjemkirke, der jeg selv ble konfirmert. Jeg skulle den gangen inn som prest i forsvaret, og det var ingen annen menighet jeg var knyttet opp mot den gangen. Jeg husker det som en festdag, men også som en dag preget av alvor og av ærefrykt, forklarer Per Erik, og legger til:

- Denne dagen går biskopen på mange måter god for deg og for den stillingen og kallet du går inn i. Du blir bedt for og velsignet, og for meg er dette en dag som gir meg trygghet og som jeg føler bærer hele min tjeneste.

Jon Martin nikker.

- Det føles trygt, det kjenner jeg og. Man står ikke alene i tjenesten. Jeg har også vært med på samlinger i forkant der jeg møtte andre som snart skal vigsles til kirkelig tjeneste. Disse samlingene har det vært veldig fint å få være en del av. Jeg er mer forberedt, smiler han.

- Og så må vi heller ikke glemme at en slik vigslingsdag er en stor festdag for menigheten, understreker Per Erik.

For Jon Martin er det stort å nå gå inn i kantortjeneste i nettopp Bragernes menighet.

- Jeg har jo sunget i Bragernes kirkes guttekor i nesten fire år da jeg var yngre, og jeg har tatt orgeltimer hos Anders. Jeg føler meg svært privilegert som får jobbe nettopp her, med dette vakre kirkerommet, de fantastiske orglene og

ikke minst få være en del av en stab som besitter enormt mye kunnskap og erfaring, smiler Jon Martin.

- Men det er jo heller ikke uten grunn at nettopp du fikk jobben, da, Jon Martin! Du har stor kompetanse, du er godt kvalifisert, og så kommer jo erfaringen med årene, understreker Per Erik, tydelig fornøyd, og legger til:

- Vi i Bragernes er veldig heldige som får ha Jon Martin hos oss!

Arbeidet med barn og unge i menigheten er noe Jon Martin virkelig ser fram til.

- Jeg skal jo spille på øvelsene til guttekoret, jentekoret, ungdomskoret og kantoriet. Det er så fint å få være en del av dette arbeidet. Korarbeidet er med på å gjøre min stil-ling svært interessant og utviklende, sier han.

Per Erik nikker anerkjennende.

- Det forstår jeg veldig godt. Det å spille for korene er krevende. Det krever fullstendig tilstedeværelse. Barn er så på hele tiden, og så er jo reportoaret stort og variert. I tillegg vet jeg av erfaring hvor mye korarbeidet betyr for barn og unges tilknytning til kirka, forteller Per Erik, og legger til:

- Vi er jo begge to et resultat av at noe ble sådd tidlig, mens vi var barn og unge. Man skal aldri undervurdere betydningen av rekrutteringsarbeidet. Hvordan vi møter barn og unge, ja alle mennesker, hvordan vi omtaler kirka, og hvordan vi hele tiden må tørre å utfordre mennesker, er en viktig del av det å være kirke.

Også Jon Martin blir ivrig når dette tema kommer opp.

- Jeg ble tidlig vist stor tillit i min hjemkirke i Lier. Alle var imøtekommende og støttende. Jeg fikk spille på gudstjenester allerede da jeg var en nybegynner, og det betød utrolig mye, forteller den ferske kantoren, og legger til:

- Også Anders har hele tiden tatt meg med på mye spennende, og jeg har fått bidra. Jeg må få si at Anders har vært – og er – en stor inspirasjon for meg. I tillegg har Jørn og Beate tatt imot meg med åpne armer, og jeg har fått spille her i Bragernes allerede mens jeg var tidlig i studiene. Jeg føler meg veldig heldig, understreker Jon Martin.

Nå er sommeren på hell, og en ny høst står for døren – en høst som blir annerledes på så mange måter. Likevel gleder de to kollegaene seg til å ta fatt på et nytt halvår.

- Jeg er så glad for at dørene igjen er åpne i Bragernes kirke, og at vi kan feire gudstjenester og ha fellesskap sammen, understreker Per Erik, og legger til:

- Fortsatt vil det selvsagt være mange restriksjoner. I Bragernes tar vi smittevern og trygghet på stort alvor. Likevel vil dette være en innholdsrik og god høst. Det er jeg sikker på. Nå i oktober blir det forsinkede konfirmasjoner for et supert konfirmantkull. Det gleder vi oss veldig til. Da blir det høytid og fest i menigheten vår, smiler soknepresten.

En annen stor begivenhet er at Bragernes kirke er 150 år i 2021. Med andre ord er vi snart inne i et jubileumsår, noe som vil prege store deler av året.

- Hovedmarkeringen vil være i september 2021, men slike jubileumsår krever både forberedelse og planlegging. Det er en tid for å se bakover, men også framover, forklarer Per Erik.

Det viktigste for de to kollegaene er likevel alle de unike møtepunktene man har med mennesker hver dag og hver uke året igjennom.

- Og selvsagt høymessen, pulsen gjennom året. Vi skal være en kirke for dem som er her ofte, og for dem som er innom en gang i blant. Vi skal gi dem en opplevelse av høytid, av det å møte det hellige – det som er større enn oss selv, legger Per Erik til.

- Ja, absolutt! Og så skal vi være en viktig bidragsyter i nærmiljøet, en positiv kraft på ulike måter. Vi har et fantastisk kirkebygg og kirkerom – midt i sentrum. For meg er det viktig at vår menighet og vår kirke skal romme alle mennesker. Det skal være rom for ulike typer mennesker, understreker Jon Martin.

Denne høsten blir det også endringer i staben i Bragernes. Kateket Sol skal ut i mammapermisjon. I hennes sted stepper Sigve Thorbergsen Reedtz inn som vikar. I tillegg vil Silje Karlsen fylle kapellanstillingen fram til en ny person er ansatt.

- Jeg vet vi har vært veldig heldige i Bragernes som nå får Sigve og Silje med på laget i året som kommer. Jeg er så heldig å få kjenne dem begge godt. De vil være viktige i staben vår og utfylle menigheten på en god måte. De er hjertelig velkommen, avslutter Per Erik.

Jon Martin Høie

- Oppvokst på Gullaug i Lier
- 23 år gammel
- Avsluttet det fireårige kandidatstudiet i kirkemusikk ved NMH sommeren 2020. Fortsetter på toårig master i solistisk orgelspill ved samme institusjon
- Var på utveksling ved Hochschule für Musik und Theater i Hamburg 2018-2019
- Sang i Bragernes kirkes guttekor fra 2006-2010
- Begynte med klaverundervisning hos klaverpedagog Kirsten Nilsen i 2006
- Orgeltimer hos Anders E. Dahl fra 2009
- Gikk på musikklinja på St. Hallvard videregående skole
- Har jobbet som organist i Lier

Per Erik K. Brodal

- Oppvokst i Furnes i Ringsaker
- 40 år gammel
- Gift, 3 barn
- Studerte teologi ved Det teologiske menighetsfakultet
- Vært stasjonsprest ved Ørland hovedflystasjon og sokneprest i Lånke menighet i Nidaros bispedømme